

Yukarılardan haber var mı diye sordum. *Hayır* dedi bana. Yukarılardan haber yokmuş, ufak bir sessizlik anında bırakıp ağlamaya başladı. Ne yapacağımı şaşırdım. Doğru olmaktan daha anlamlı bir iş peşindeymiş gibi duruyordu, *doğru olmak* ve *doğru kalmaya çalışmak*.

/İhtiyacın kadar yaz./ Çok yazanlar bilenlerin değil, cahillerin arasından çıkıyor. İlmin noktasını kaybedip onu arayıp duranlar. Kendimi de o cüheladan biri olarak görüyorum. Yazı yalandır, akıldaki resmin, kulaktaki sesin, kalpteki hissin yalınkat ve *yalankat* ifadesidir. Buna güvenip de, onunla övünene gülmek gerek.

Yaşamaya devam etmeye, görmeye, anlamaya, bilmeye devam etme, ancak alternatiflerini düşününce değerli olabilir. *En kıymetli vazife budur* diyeceğimiz bir vazife yok. İyi addettiklerimizin hepsi, alternatiflerine göre iyi. Konuşmak ancak susmak kötüyse iyi. Susmak konuşmak kötüyse iyi.